

passende; det Samme gjælder, forsaavidt Arvinger eller Legatarer have Opholdssted i Udlandet, medmindre det foretrækkes at give dem særlig Underretning.

§ 60.

Skiftet bør grundes paa den Længstlevendes egen Dpgivelse af Voets Aktiver og Passiver, forsaavidt denne erkjendes af de tilstedeværende Arvinger eller disses Børgere, og Skifteretten ikke paa de Umyndiges eller Fraværendes Begne finder nogen særdeles Anledning til at betvivle dens Rigtighed. Men selv naar Dpgjørelsen ikke fra alle Sider erkjendes for rigtig, bør dog ingen Realisation af Voets Giendele finde Sted, men disses Værdi alene under Anvendelse af Reglerne i § 48 ansættes af uvillige Mænd, ligesom der med Hensyn til de anmeldte Fordringers Rigtighed i Reglen kun bliver at anstille saadan Undersøgelse, som af Skifteretten skjønes efter Omstændighederne at være tilstrækkelig, saasom ved at adspørge Kreditorerne o. s. v.

Den længstlevende Egtfælle er berettiget til at beholde det hele Bo samlet eller udtage faste Eiendomme, Skibe og hvilke som helst andre Effekter af Voet, uden Hensyn til om disses Værdi overstiger dens Bøslod og Arvelod, naar den er villig til i fornødent Fald at give Medarvingerne Udlæg med det Beløb i Penge, som deres Arvelodder efter Vurdering befindes at udgjøre.

§ 61.

Den Længstlevende er ikke pligtig at lade udstede Proklama, selv om der efter dennes Dpgjørelse bliver et Overskud at arve, saalænge Voet ikke ifølge Konkurslovens § 145 eller den Længstlevendes egen Begjæring behandles som Konkursbo.

Arvingerne efter den Forstafdøde blive ikke ved at modtage Arv eller Bederlag herfor ansvarlige for Voets Gjæld. Om det dem saaledes Udlagte eller Udbetalte, i Tilfælde af Voets Utilstrækkelighed, af Kreditorerne kan forlanges tilbagegivet, afgjøres efter Konkurslovens Forfrister om Retshandlers Afkræftelse paa Grund af Konkurs.

D. L. 5—4—9 og 10 ophæves herved.

§ 62.

Den Omstændighed, at den Længstlevende paa den heromhandlede Maade stifter med den Forstafdødes Arvinger, indskrænker ikke Fællesboets Kreditorer i at forfølge deres Ret mod den Længstlevende ganske paa samme Maade, som om ingen Skiftebehandling fandt Sted.

Er Raadigheden over Voet ifølge § 58 frataget den Længstlevende, bliver der af Voets Bestyrelse at drage Omsorg for, at de lovlige Krav paa Voet behørig fyldestgjøres, ganske i Overensstemmelse med, hvad der gjælder i Tilfælde af Umyndiggjørelse.

§ 63.

I Henseende til Skifte mellem en Af døds Børn eller Børnebørn og den Længstlevende af disses Forældre eller Bedsteforældre, samt efter den Længstlevendes Død mellem dennes Børn eller Børnebørn og den efterlevende Stedfader eller Stedmoder, Stedbedstefader eller Stedbedstemoder vedblive de hidtil gjældende Regler at være i Kraft, saaledes at naar Børnenes eller Børnebørnernes Arv ikke kan udredes, uden at sælge det af Voets løse eller faste Gods, som den Længstlevende behøver enten til sin Næringsdrift eller til dagligt uundværligt Brug, kunne de Umyndiges Arvelodder forblive henstaaende hos den Længstlevende mod Sikkerhed i det hele Bo ifølge thinglæst Skifteextrakt.

Søvrigt ophæves § 19 i Fordn. 21de Marts 1845.